

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

ANULŪ L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Ō seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Pe unŭ anŭ 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe anŭ 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

N°. 228

Sâmbătă, 17 (29) Octomvre.

1887.

Brașovŭ, 16 Octomvre 1887.

La marele banchetŭ, ce s'a arangiatŭ în Turinŭ în onŭrea ministrului-președinte italianŭ Crispi, acesta a rostitŭ discursulŭ, care era așteptatŭ cu mare încordare nu numai în Italia, ci și afară de Italia.

Enunțiațiunea lui Crispi se aștepta cu nerăbdare, pentru că lumea vrea să afle din gura lui ce s'a făcutŭ la Friedrichsruhe. Scimŭ că întrevorbirilorŭ ministrului italianŭ cu principele de Bismarck li s'au datŭ de cătră pressa europeană, și mai alesŭ de cătră cea germană, mare importanță. S'a susținutŭ între altele că Italia a încheiatŭ strînsă alianță cu Germania pentru toate eventualitățile și se lățise părerea, că această alianță ar fi îndreptată în contra Franciei și a Rusiei.

Crispi vine acum și se pronunță cu cea mai mare hotărîre și francheț asupra negocierilor sale cu principele de Bismarck, dîr numai în genere, fără de a destăinui ceva din amănuntele acestorŭ negocieri. Alianța Italiei cu Germania, ȳice elŭ, nu este îndreptată în contra nici uneia dintre puteri și mai puținŭ în contra Franciei față cu care a fostŭ întotdeauna lealŭ, căci Franca e destinată a împărtași cu Italia aceeași sorte în bine și în rŭu. Scopulŭ alianței este numai și numai susținerea păcii, și decă la Friedrichsruhe s'a făcutŭ vre-o conjurațiune, acēsta n'a fostŭ decăltŭ o conjurațiune în favoarea păcii.

„Amŭ făcutŭ Europei unŭ mare serviciu!“ Cu aceste cuvinte, ce s'au rostitŭ la despărțire în Friedrichsruhe, caracteriză Crispi scopulŭ alianței ce a încheiatŭ elŭ cu cancelarulŭ germanŭ.

Iată pe scurtŭ cuprinsulŭ acelei părți din vorbirea ministrului-președinte italianŭ, care se ocupă cu afacerile esteriore ale regatului:

„Spre a putē sŭvirși reformele din lăuntru pacea înlăuntru și în afară este o condițiā neapemrătŭ de lipsă. În ce privește cea dintăiu n'apemŭ a ne teme de nimicŭ, poporulŭ italianŭ fiindŭ din cele mai înțelepte și liniștite. Ce privește însă pacea internațională, guvernulŭ își dă silința de a-o susține și a-o întări. Italia este în relațiuni amicabile cu toate puterile, deși cu unele dintr'ensele susține raporturi mai intime. Aliatā pe continentŭ cu puterile centrale și pe mare lucrândŭ în înțelegere cu Anglia, Italia cu toate acestea nu și-a alesŭ unŭ scopŭ prin care s'ar putē simți amenințate celelate state.“

„Călătorია mea din urmă la Friedrichsruhe a produsŭ o mare mișcare în opiniunea publică a Franciei, din necroire însă această mișcare n'a sgdunitŭ încrederea guvernului francesŭ, care cunōște lealitatea intențiunilorŭ mele. Sistemulŭ nostru de alianță are prin urmare de țintă apărarea ear nu atacarea, ordinea ȳr nu turburarea; acestŭ sistemŭ este favorabilŭ pentru Italia și pentru interesele generale. Italia nu este în Europa singurulŭ statŭ care doresce susținerea păcii.“

Crispi amintesce după aceea că Germania urmăresce același scopŭ și-lŭ înfățișă pe Bismarck ca pe unulŭ, care dela începutŭ a fostŭ amiculŭ Italiei. Deja de multŭ ideile și sentimentele lui suntŭ în consonanță cu ale lui Bismarck; astădi însă această conglăsuire a devenitŭ și mai puternică.

S'a ȳisŭ — adause Crispi — că în Friedrichsruhe dŭnsulŭ ar fi conspiratŭ cu cancelarulŭ germanŭ; acēsta este adevăratŭ, numai că conspirațiunea s'a făcutŭ pentru pace, și tuturorŭ acelora, carŭ voescŭ pacea le este permisŭ a lua parte la acēstă conspirațiā. Din toate cuvintele memorabile, cāte i s'au adresatŭ îi permite discrețiunea, ȳice Crispi, de a aminti numai cele ce s'au vorbitŭ în momentulŭ plecării sale. Acestea suntŭ: „Am adusŭ Europei unŭ serviciu!“

Italia, ȳice Crispi mai departe, vrē pacea,

pretinde însă totdeauna și dreptatea. Acēsta explică actuala politică a Italiei în favoarea autonomiei statelorŭ și a naționalitățilorŭ balcanice, cari nu vorŭ uita niciodată sprijinulŭ ce li-lŭ dă Italia. Spre a înmulți legăturile de pace, Italia stăruiesce pentru reînnoirea tractatelorŭ de comerț cu Austro-Ungaria și Franca și speră că nu-i va fi greu de a reînnoi pe amēndouē. Decece însă Italia voescă o pace cu onŭre, ea se pregătesce de a rēsbuna în Africa pe morții dela Dogali. Nu vomŭ, ȳice Crispi, nici aventuri, nici rēșboiu de cucerire, vomŭ numai ca între colonia noastră și între Abisinia să se stabilească linia de demarcațiune necesară pentru siguranța noastră; decă se va întempla acēsta, Italia va deschide bucurosŭ fruntariile sale mărfurilorŭ abisiniene.

Crispi încheiă discursulŭ sŭu c'unŭ apelŭ căldurosŭ la patriā și la Rege.

Din aceste declarațiuni ale șefului guvernului italianŭ rezultă, că dŭnsulŭ nu a luatŭ la Friedrichsruhe angajamente nici față cu Franca, nici în cestiunea bulgară. Politica orientală a Italiei nu va fi îndreptată — asigură Crispi — niciodată în contra autonomiei naționalitățilorŭ din Balcani.

Crispi s'a mai ocupatŭ în discursulŭ sŭu și de afacerile interiore ale Italiei, dŭr asupra acestora s'a pronunțatŭ cu multă rezervă. Numai în ceea ce privește relațiunile cu Vaticanulŭ a protestatŭ categoricŭ în contra însinuării, că dŭnsulŭ ar putē să sufere ca vr'una din puteri să se amestece în aceste relațiuni. Dŭr la partea acēsta a discursului lui Crispi vomŭ mai reveni.

Pentru acuma mai observămŭ numai, că după ce Crispi a vorbitŭ așa de multŭ de pace și de asigurarea ei, a terminatŭ discursulŭ sŭu cu-o declarare de rēșboiu la adresa Abisinienilorŭ ȳicendŭ că „Italia se pregătesce a rēsbuna pe morții dela Dogali“

Nu cumva acēstă apostrofă cătră Abisinia să fiā ominosă și pentru pacea europeană!

De sub Meseșulŭ Ardealului, (Sŭlagiu) Ō tomvre 1887.

„Principiis obsta...“

III.

Kulturegyletulŭ cu scōla sa comunală din Buciumŭ pân' acum, harŭ bravului poporŭ și conducătorilorŭ sŭi, nu prosperă de felu, așa cātŭ din satŭ nici unŭ Românŭ nu este în acēstă reuniune; totŭ ce e suntŭ vre-o 2 din Rēștolțŭ și vre-o 2 din Agrișiu. Ce să fiā ōre cauza? Au dŭră în satele astea să nu fiā scōli române confesionale? — Din acestŭ incidentŭ inspectorele de scōle Kerekes Jōsef nu se rușină a aminti comuna, că de acum înainte și Românii greco-cat. vorŭ plăti pe sēma scōlei comunale arunculŭ de 5% după darea directă, deși în Buciumŭ se află scōlă bună cu 2 clase. — Bunŭ e Dumneȳeu, însă și poporulŭ basându-se pe lege va stărui ca acelu aruncŭ să lŭ folosescă scōla sa, căci la asta are totŭ dreptulŭ.

Mai rŭu stămŭ cu Trășnea (Ordōgkut), altă comună mare curatŭ românescă de ritulŭ gr. or. Aici Kulturegyletulŭ a pusŭ temeiulŭ parohiilorŭ maghiare, cari se vorŭ înființa de acum înainte prin „remaghiarisare“ și și-a instituitŭ unŭ preotŭ bine dotatŭ, care apoi să-i conducă pe cei nofiți. — Așadēră astă parohiā română gr. or. are pusă sula în cōste și prin asta totŭ Submeseșulŭ e luatŭ sub epitropia Kulturegyletului. Atăta nu-i destulŭ; ca biciulŭ să aibă și plēsna au deschisŭ și o scōlă de băieți froebeliană, deși Maghiari în comună nu sŭu nici 3, ȳră copii maghiari nici sub totŭ Meseșulŭ nu sŭu 5. — Poporulŭ comunei din instinctŭ naturalŭ se feresce de ea. — Dŭr e baiu, că preotulŭ locului Irodion Labŭ, de altcum pân'acum cunoscutŭ ca Românŭ bunișorŭ, nu'și pricepe, ori nu vrē să și pricepă chiama-rea. — Acēstă scōlă neconfesională, în care nu-

mai prunci români potŭ să umble, e o bubă deschisă pe corpulŭ satului, care decă nu se va leui de cu bunŭ timpŭ, pōte să învenineze totŭ trupulŭ. Dēră nici de folosŭ nu ne pōte fi, pentru-că băiatulŭ românŭ de 3—4 ani în acea scōlă nici românescă nu aude, nici ceva bine despre națiunea sa; ci chiar din contră, aceea e menită a face pe băieți să și uite de sine și de mama sa națiune. Deci acolo sufletulŭ unui băiatŭ de Românŭ numai învenina se pōte, dēră a se cristalisa nicidecum. — Aste atăta-sŭ de chiere încătŭ numai orbulŭ nu le vede, și chiar se nu le scimŭ noi, ni-le spune pamfletulŭ bietului dascalŭ Todorŭ Daniel scrisŭ și respective descrisŭ la poruncă!

Și cu astfelŭ de periculŭ ce face inteligența comunei, ce mai alesŭ preotulŭ Irodionŭ Labŭ chematŭ spre a-și conduce poporulŭ la limanulŭ mântuinței? Etă ce: înainte de deschiderea acestei scōli fatale, în o Duminecă anunță în Biserica: „ȳmeni buni, vŭ facŭ cunoscutŭ că scōla ungurescă din satŭ s'a deschisŭ, și decă nu veți grăbi a vŭ înscrie pruncii, vor veni alții de prin satele vecine și ai voștri nu vorŭ încapē“. — Poftimŭ cultura, poftimŭ apărarea cauzei naționale! Ōre domnulŭ Irodionŭ Labŭ să fiā atătŭ de simplŭ încătŭ să ne cugete pe noi atătŭ de proști de să nu vedemŭ că elŭ prin astfelŭ de vorbe palam et publice face pe parinții de Românŭ ca pruncii să și-i dea la scōla maghiară? Au deschiderea scōlei maghiare e de a se anunța în biserica română? De cānd și cu ce poruncă? Ōre domnulŭ preotŭ, ca lumina și sarea comunei, să nu scie că inima curată a băeților de Românŭ nu trebe îmbătată cu doină înșinorată? să nu scie ōre că ori și ce cultură numai în limba maternă se pōte însuși? Eu nu credŭ. Ce-o să fiā totuși cauza lașității, ba chiar a încuragiării indirecte la o faptă atătŭ stricăciōsă? nu potŭ gāci; ci vomŭ fi cu atențiune, și ce nu scimŭ acuma, pōte vomŭ sci mai apoi,

Că-ȳi a ȳice că a îndemna pe parinții de românŭ a-și da pruncii la o scōlă maghiară, unde nici botcă românescă nu se aude, măcarŭ că băiatulŭ nici o botcă ungurescă nu scie, e lucru culturalŭ — mi-sŭ pare lucru prea străinŭ și forțatŭ. Că-ȳi ce cultură să poți afla acolo unde profesorulŭ vorbesce în o limbă care nu o-ai auzitŭ de cānd e lumea? și nici în satŭ, nici a casă nu-o scărție nimeni? și nici în viața practică nu va să-i iea nici unŭ folosŭ? Eu ținŭ că nici una, ci aceea o să fiā o tărbăcēlă, o confușiā în capulŭ bietului pruncŭ, de o să-i mērgă totă pofta de a învăța încă și mai târziu. Apoi toți ōmenii didactici sciu, că băieții de 4—5 ani nici în limba lorŭ maternă încă nu-sŭ capabilŭ de a progresa!

Așa stāndŭ lucrulŭ: ce a pēcătuitŭ bietulŭ poporŭ și copilulŭ de Românŭ de elŭ vine condamnatŭ a-și întortoca limba și mintea în o limbă lui și construcției graiului lui străină? Nu potŭ pricepe! Ōre să fiā la mijlocŭ și aci o trēbă slabă? să stāmŭ ōre în față cu ōmeni de doi bani în trei pungŭ? Vomŭ observa și nu vomŭ întârȳia a comunica publicului românŭ bine simțitorŭ.

Ce să ȳicŭ despre comunele curatŭ române: Bodia, Bosna, Vașcapulŭ, Păușă, Ungurașulŭ, Titișă, Stāna, Giaculŭ, Romița etc. etc. pe unde treaba școlară e așa ȳicendŭ numai în fașă? Dŭu aici sub Meseșŭ atătŭ veneratele consistorie cātŭ și M. O. D. protopopi și preoți își potŭ cāștiga laurŭ neperitorŭ pe terenulŭ învățămēntului, căci altŭ terenŭ de activitate abia ni-a mai rēmasŭ.

Să vadă consuli eclesiastici și cei chemați ca nu cumva șcōla și biserica să sufere dauna ireparabilă. Incă nu e târziu. Kulturegyletulŭ, ce e dreptŭ, ni-a înțepatŭ și pe noi cești de sub Meseșŭ, dŭr pare-mi-se că înțeparea și lui i-a cam

strepețită dinții, și bună e Dumnezeu totu strepețit voru rămâne. Dără proverbul latinu: „Principiis obsta, sero medicina paratur cum iam per longo invaluerit mores“ nu e de uitatū nici una dată ci de ținutū totdeuna înaintea ochiloru.

Price.

Unirea Macedoniei și Albaniei.

În unele țiare europene găsim nise revelații despre un plan privitor la unirea Macedoniei cu Albania într'un stat independent. O familie macedonenă cu vață și avere mare, de origine albaneză, ar fi chemată a întemeia dinastia domnitoare a noului stat.

Pretențiunile Greciei au să fiă satisfăcute prin cedarea districtului Janinei, ăr pretențiunile Serbiei prin cedarea districtului Pristina; Bulgaria încă nu va fi cu totul desamăgită în speranțele sale, ci va primi partea de moștenire macedonenă întinându-se până la Marea egeică, în vestu până la Mesla și în estu până la Marița.

Nu scim într'unu cătu acestu planu corăspunde adevărului, dăr atăta se pôte privi ca sigurū, că pentru unirea Albaniei și Macedoniei într'unu statū, care să fiă o puternică stavilă contra întinderii Slavismului, se lucră de multū.

Ministrul Brătianu la Friedrichsruhe.

„Neue Freie Presse“, edițiunea de sēra dela 26 Octomvre n. comunică în revista sa politică, că ministru-președinte românū Brătianu ar avē intențiunea să viziteze pe prințulu Bismarck în Friedrichsruhe. În Berlinū se crede, că scopul călătoriei este să se reînvoiască învoiala României pentru alipirea ei la alianța germano-austriacă, învoială care espiră peste curēndū. Spre același scopū, ăice fōia vieneză, a fostū Brătianu acum doi ani la Berlinū.

SCRILE ȚILEI.

Altă scrisōre fișpănescă, a treia, adresată ministrului de interne a eșitū la ivelă. „Budp Tgblit.“ ăice că i s'a arătatū o scrisōre a fișpanului din Komorn Iosif de Zuber cătră ministrul Orzy, care nu e mai puțin interesantă ca scrisorile fișpanilor comitatelor Somogy și Timișōra. Fișpanul se ocupă totū de alegeri și se plānge de candidații partidei guvernamentale. Între altele observă că candidatul guvernamental Paulu Ordody „deși e bogatū, puțin banī însē vrea să cheltuēscă și că e necondiționatū necesarū să trimetă la Komorn celū puținū 6000 fl.“ Scrisōrea conține și o însemnare de acele persōre, care au primitū banī pentru scopul electorale. — Ce corupțiā!

—x—

Ministrul ungurescū de finanțe a prezentatū camerei deputaților unū proiectū de lege prin care modifcă unele dispozițiuni ale legii timbrelorū, sporindū veniturile statului. Foile unguresci, chiar cele guvernamentale, speră că prin noua modificare se va reduce taxa de timbru pentru unele inserate în ăiare, ca anunțuri de închiriatū, de lecțiuni etc., dela 30 cr. la 10 cr., făcēndū prin acēsta publicului posibilă inserarea mai dēsă. În acestū casū statului nu i se impuțineză nici decum venitele.

—x—

Cu ocaziunea instalațiunei noului fișpanū alu Cuzrașū-Severinului, românofagul Iakobffy, în vorbirea sa

de inaugurare ăise, că va respecta drepturile autonome ale comitatului, într'unu ele nu colidēză cu interesele statului și educațiunea națională a poporului. Celū ce scie, că Ungurii se identifică cu statulū și că pe tōte popōrele le consideră ca națiune ungurescă, își pōte închipui cum va fi „respectată“ autonomia comitatului și educațiunea națională a Românilorū, cari facū poporațiunea acelu comitatū. Mai ăise fișpanulū, că „educațiunea patriotică a poporului nu silesce pe nimenea să abdică la naționalitatea sa“. Cu alte cuvinte, sciindū ce înțelegū Ungurii prin vorba „patriot“, pōt fi Românū, dăr să vorbesci unguresce și să jocī ceardașū. Și cum că așa le înțelege și fișpanulū din vorbă, nī-o dovedesce faptulū că în acea ședință de instalare vōindū să vorbescă și d. Brediceanu, dăr romānesce, fișpanulū părăsi sala între protestele vii ale Romānilorū de tață. — Ce bobocū de fișpanū! E datoria Romānilorū însē, ca ori când vorū avē a face cu fișpanulū, să i vorbescă numai romānesce. Dēcă i place, ăr dēcă nu, n'are decătū să cedeze loculū unuia pe care graiulū romānescū nu-lū supēră.

—x—

De câteva ăile petrecū în Borgo-Prundū câțiva geologi streini, cari din însărcinarea unui consorțiu avutū facū cercetări spre a găsi comorile ce le ascunde acestū mare și frumosū terenū. Cercetările au isbitū până acum, găsindu-se mari deposite de cărbuni de piētră lu departe de Borgo-Bistrița. Probabilū că se vorū găsi și deposite de metale.

—x—

În Borgo-Mureșeni tăindū unū locitorū nule de salciā într'o grădină din fața cărciumei, dete peste unū capū de omū și o mână, care deja erau în parte mănecate de căni. Autoritatea locală făcēndū cercetări, se constată, că aci a fostū imorūntatā nōptea pe la suprafața o femeia omorită, probabilū de cătră Ceangăii călătorī, ca să scape de ea în drumulū celū greu ce avēu de făcutū. Casulū s'a arătatū judecătōriei.

Afacerea școlii de fete din Sibiu.

Ca răspunsū la articolulū nostru, în care ne-amū pronunțatū asupra acestei neplăcute afaceri, amū mai primitū informațiuni obiective, căroră ne simțimū datorī a-le da locū.

Incepemū ađi cu publicarea următōriei corăspondențe, ce ne vine dela unū membru alū comitetului Asociațiunei:

Sibiu, 23 Octomvre n. 1887.

În N-rulū 222 alū prețuitului ăiarū ce redactatū veniți și D-vōstră a vē da verdictulū asupra strămutărilorū ce s'au întēplatū la școlā de fete a Asociațiunei Transilvane.

Vēdū că nici D-vōstră nu v'ați pututū deplinū informa despre adevērata stare a lucrului din comunicările tendențioase cu cari și-a alarmatū „Tribuna“ pe cetitorii săi. Decī, considerāndū că Comitetulū Asociațiunei nu credū să se dimită la pō'emii ăiaristice cu „Tribuna“, mai alesū după ținuta ei neromānescă observatā în acēstā causă, ci își va reserva justificarea pentru uniculū forū competentū — pentru adunarea generală a Asociațiunei, — să-mī dați vōiā să vē dau eu informațiuni esacte, esacte încătū privescū faptele, dăr la tōte datele nu mē potū provoca, pentru că deși sunt membru alū Comitetului, membru care am participatū la aducerea concluderorū din cestiune, mie nu-mī stau la dispozițiā tōte documentele din archiva Comitetului

precum vēdū că li au statū celorū ce s'au produsū prin „Tribuna“, cari deși n'au participatū la ședințe, nu numai comunică documente de ale Comitetului, dăr sciu și chiar cine a făcutū cutare și cutare propunere în ședințele Comitetului.

Vorbiți și d-vōstră despre conflictulū ivitū între „personalulū didacticū“ și direcțiunea școliei, și între Comitetulū Asociațiunei. Acēsta nu este esactū, căci conflictulū, dēcă se pōte numi astfelū, a existatū numai între directorulū interimalū onorarū de studii D-lū Dr. D. P. Barcianu și directōra internatului D-șōra baronesă Elena Poppū de o parte și între Comitetulū de altă parte.

Nici D-lū Dr. Barcianu însē nici D-șōra baronesă Poppū n'a propusū nici unū studiu în școlā Asociațiunei, ci ei au condusū numai, unulū școlā, cealaltă internatulū, — ăr adevēratulū corpū didacticū au fostū „profesorii și profesōra“, de toți 4 înși cari n'au participatū la grevā. Nu are locū decī întrebarea ce vī o puneți „că cine pōrtă vina, că școlā a fostū espusă de a fi deodată părăsită de personalulū ei didacticū și dirigentū?“ căci numai „personalulū dirigentū“ a părăsit'ō, și ca fiăcare Românū nepreocupatū să-și pōtă face judecatā chiară „cine pōrtă vina“ pentru acēsta, imī iau vōiā a espune lucrulū așa cum s'a petrecutū.

Anulū școlarū trecutū a fostū primulū anū alū acēstei școlē. A fostū unū anū de probă în care, după natura lucrului, fără de a se fi pututū norma tōte în detailū, s'au pusū la cale tōte după cum s'a pututū, și după împrejurările nōstre s'a făcutū unū bunū începutū.

Pracsă, încătū privesce școlēle civile, noi n'amū avutū, căci până aci școlē civile romānesci n'au existatū nici de băeți nici de fete, amū fostū avisatī decī numai la noi, ca apoi din experiența ce o vomū face, să ne perfecționămū școlā, ca să devinā cu timpulū o școlā de modelū, precum trebuie să fiā o școlā a tuturorū Romānilorū.

După lege, profesorii școlēlorū civile trebuie să fiā anume cualificați pentru acēstea, ăr esamenulū de cualificațiune au să-lū facā la o comisiune instituită anume spre acestū scopū în Budapesta pentru întregū teritoriulū Ungariei.

Comitetulū a publicatū concursū pentru posturile de profesori și de douē profesōre, dintre cari unulū avea să fiā și directorū de studii, ăr una și directōra internatului, ceea ce este în consonanță și cu statutulū de organizare alū școlēi, aprobatū prin guvernū.

Concurenți cu esamenulū recerutū pentru școlēle civile nu s'au arătatū, pentru că în trecutū, din lipsa acestorū școlē, nici unū Românū n'a reflectatū la asemenea esamene, din aceia însē, cari după lege suntū cualificați de a putē pune esamenulū specialū, a alesū Comitetulū 3 profesori, toți cu studii academice, și o profesōră, ăr ca să pōtă avē de directōră a internatului, care în prima liniā are de a conduce educațiunea copiilorū de internatū, pe d-șōra baronesă Elena Poppū, a ales'ō pe dēnsa de directōră absolvāndū o de îndatorirea statutară de a și propune în școlū.

Fiind-că toți profesorii erau începători, Comitetulū cu abaterē dela statutū n'a denumitū de directorū nici pe unulū dintr'ēnșii, ci în modū interimalū a concrețutū cu afacerile directorei pe secretarulū său alū H. pe d-lū profesorū seminarialū Dr. Daniilū P. Barcianu, denumindu-lū totodată și de delegatū.

Cu acestū personalū s'a instalatū școlā care până când profesorii vorū depune esamenulū specialū de cualificațiune, din partea ministerului de culte se consideră numai de școlā privată.

FOILETONU.

O NOȚTE TERIBILĂ.

de Maurice Reynold, traducere de Ioanū E. Prodanū.
(Urmare.)

Ioana era, de sigurū, dispusă a iubi pe d-lū de Roncy; însē acēsta era, fără indoială, o iubire fără vr'ō reușită posibilă. Acesta nu era unū omū care să fi pututū lua de soțiā o fată sērmană; elū avea gustul costisitorē; era, de sigurū, de vr'ō 35 ani. în acēstā vērștā omulū trebuie să fiā înțeleptū... nu pōte să alunece...

VIII.

...D'odată René se deșteptă din acēstā stare fiindū adēncū mișcatū. Elū adormise pe fotoliu înaintea focului. Ore cătu timpū a dormitū? Ca la trei părți din luminare arse. Ah! orologiulū castelului sună patru ore.

Suntū patru ore de diminiētā. Foculū s'a stinsū, e frigū; avemū să mergemū, nu mai e timpū să te culci în patū.

În momentulū în care René își părăsesce fotoliulū, chiar la ușa lui aude unū sgomotū ciudatū; ai ăice că cineva tirāsce după sine pe parchetulū de lemne unū obiectū greu. Ce pōte să fiā asta, pe la acea oră?

René se vede cuprinsū de unū sentimentū despre care nu-și pōte da sēmă, unū felū de grōză amestecatā cu curiositate.

Alergă spre ușa lui și o deschide...

Credea că distinge, la ore care depărtare, o femeia îmbrăcată într'o mantauă albă lungă, care se retrăgea spre bifurcațiunea culoarului; ea se incovoia, ținēndū brațulū înainte, și se părea că după dēnsa tirāsce, cu mari opintiri, unū obiectū ce sēmēna cu corpulū întinsū și neinișcătorū alū unui omū...

René, cuprinsū de grōză, se simte incapabilū d'a face vr'unū pasū... Fața femeii pe jumētate e acoperită de părulū ei lungū, însē junele crede a recunōsce într'ēnsa pe Ioana...

Unū momentū, ea s'opresce obosită... Însē prin o nouă sfortare, ea dispare după unghiulū coridorului, totū trăgēndū încă după dēnsa îngrozitōrea-i sarcinā.

Acēstā disparițiune grabnică a straniei născutī li redă lui René tōtā energia; elū ese din odaia sa, și percurgēndū în câteva clipite drumulū făcutū de femeia îmbrăcată în albū, ajunge la unghiulū culoarului și se întōrce spre drēpta. Dă preste trei uși închise; fară a sta multū pe gânduri, încercă a le deschide, însē tō'e resistau..., își ațintesce urechea, dăr n'auze nici unū sunetū...

Ce era să facă? Dēcă într'adevērū este Ioana aceea pe care a vēdūt'ō, dēcă nefericita fată este cumva amestecatā în vr'ō dramă îngrozitōre pe care elū nu cu-

lēcă a o descoperi, e datorința lui să nu se arate cu nepăsare, față cu o întâmplare... alū cărei martorū este...

Încetinelū și uitāndū se înapoi la fiecare pasū, René se întōrse în odaia lui. Lumina-i era în agoniā; aprinde o altă, și-și lasă ușa puținū deschisă; i se pare că scena nu e încă terminatā...

Elū așteptă; trece unū pătrarū de oră, douēzeci de minute și deodată crede că aude unū pasū sprintenū și ușorū care se apropiā... René se repede spre ușa odăii sale, și vede că figura cea albă se întōrce.

De astă dată nefericita femeie înaintēză alergāndū... sosesce, este Ioana... Trēcēndū pe lângă tinērū, ea'lū privesce... tinērulū vede fața vērștā, și ochii inholbați de grōză.

René nu uită nici decum privirea ce Ioana o aruncă asupra lui, privire, care esprima cea mai înspăimētātōre terōre morală.

Ioana se opri o clipă, apoi când René vōi a i pune mâna pe brațū, ea se depărtă ca și când ar fi ars'ō unū focū, dedū unū țipētū de grōză și dispărū ca unū fulgerū. Ea se vēdū ărășī în odaia sa, ce era situatā lângă scări, întrā în ea, închise ușa, și René, care o urmārise, auđi cum a înscuiat'ō pe din lăuntru...

Tinērulū turburatū, tremurāndū din tōte membrele, intrā în odaia sa și cădū încremenitū pe fotoliu.

După statutul de organizare, Comitetul își exercită dreptul său de supraveghere prin un *delegat al său*. De sine se înțelege că între împrejurări normale *delegatul*, care are de a supraveghia totul, prin urmare și pe directorul, nu poate fi totodată și director.

Domnul Dr. Barcianu la totă întâmplarea a adus un sacrificiu, că a primit fără nici o remunerațiune materială sarcina de director fiind d-lui și fără de a căsa ocupat cu oficiile sale de profesor la seminarul Andreian și de secretar al doilea al Asociațiunii, și în decursul anului a cerut ca Comitetul să-l absolve său de secretariat sau de directorat, sau de ambele, și Comitetul l'a absolvit de secretariat fiind aci mai ușor de înlocuit.

Voindu Comitetul a regula toate afacerile interne ale școlii și ale internatului, a emis din seninul său o comisiune pentru elaborarea unui proiect de regulament intern. Elaboratul acestei comisiuni l'a transpus la direcțiunea școlară ca să-și dea opiniunea asupra lui. Direcțiunea dimpreună cu corpul profesoral a prelucrat acel elaborat și în formă de proiect l'a subțernut la Comitet pentru pertractare și staverire. În acel proiect erau normate afacerile — drepturile și datorințele — tuturor persoanelor care sunt și care funcționează în școală și în internat. Afară de aceea mai era proiectată și instituirea unui *post nou de administrator*.

Comitetul, din considerare la mărginitele sale mijloce materiale, și la împrejurarea, că regulamentul nu se face pentru un provisoriu, cum era atunci și este încă și astăzi, până când școala va avea director și profesori definitiv, ci pentru un *definitiv*, și afacerile ce erau proiectate se cadă în sfera de activitate a administratorului sunt de acelea care se le împlinescă directorul și directora și în parte funcționarii Asociațiunii, n'a aflat cu cale ca să înființeze un post pe care mai târziu ar trebui să-l desființeze, ci și-a rezervat să dea ajutorul necesar în această privință pe altă cale, cassându din proiect dispozițiunile relative la administrator.

Mai era în proiect, și pe guvernante și pe instructori (profesorii de studiile extraordinare: limba franceză, musică etc.) are să-i denumescă în conțelegere *directorul cu directora*. Comitetul a aflat, că instituirea acestor persoane, care se ocupă cu educațiunea și cu instrucțiunea copiilor din internat și din școală, este tocmai așa dreptul și datorința sa, ca a reprezentantului proprietarului școlii, precum este și de a denumi pe profesorii studiilor obligate, și a modificat proiectul în acel înțeles, *că pe aceștia încă are comitetul să-i denumescă*.

N'a alterat însă într-o nimica *dreptul de disciplină* asupra acestor persoane al *directorului și al directoarei*, ci a aprobat §§. respectiv întocmai precum i-a propus direcțiunea; și modul cum voiesce Comitetul a se folosi de acest drept, l'a arătat numai decât a doua și după stabilirea regulamentului, când suplica unei reflectante la un post de guvernantă, înainte de a decide în merit, a *transpus-o la director și directora*, cu recercarea, ca să poftescă pe reflectantă a se prezenta înaintea dărilor, și după ce o voră examina să-și dea părerea asupra cererii dăsei, — și pe guvernantă și pe profesorii de musică instituiți de către direcțiune în anul trecut i-a susținut și mai departe.

Nu poate fi deci vorba de intențiunea Comitetului de a ocoli direcțiunea la denumirea guvernantelor, de a denumi persoane care lor poate nu li-ar conveni, și a

le micșora autoritatea, — ci e pur și simplu vorba de *exercitarea dreptului proprietarului*, ceea ce Comitetul era dator să o facă și chiar pentru decorul lucrului, ca nimeni să nu-i poată face imputarea că declină dela sine răspunzerea încercându în spinarea direcțiunii, care și fără de aceea este destul de însărcinată cu afacerile administrative și de conducere ale institutului.

A pune pe guvernante într-o categorie cu bonele și cu servitorii dela internat, pe care și după statut și după regulament are de a-i denumi Direcțiunea, este un joc de cuvinte necuviincios și neserios, și cei ce o fac nu-și dau seamă de ceea ce vorbesc, căci pentru părinții care își așază copilele în internat, nu este mai de puțină însemnătate educațiunea ce trebuie să o capete copilele lor în internat, care înlocuiesc familia lor, decât instrucțiunea ce au să o capete în școală, — și educațiunea este în prima linie în *mâna guvernantelor* care au să se ocupe cu copilele tot timpul ce nu-l petrec ele în prelegeri.

Acestea deci, precum în familia așa și în internat, trebuie să fie persoane culte, din familii bune, și într-un mic nu se pot considera mai jos decât profesorele, pe care și în trecut tot Comitetul le-a ales, — și părinții cred că nu au mai puțină garanță în alegerea efectuată prin Comitet, decât în instituirea lor prin direcțiune.

S'a mai făcut în proiectul direcțiunii o modificare esențială, despre care însă Comitetul era informat că este dorința directorului, și anume: că profesorii să-și prepareze toate lecțiunile în scris și să le supună revizuirii directorului.

Aceste sunt toate modificările făcute de Comitet în proiectul de regulament intern.

(Va urma).

Concentrări de trupe rusești.

„Gazeta Narodowa“ e informată în Varșovia, că garnisonele dealungul granițelor ruso-germane se întăresc. Astfel două regimente de dragoni aflați în interiorul Rusiei au primit ordin de marș și deja de patru zile sunt pe drum spre a fi de garnison în guvernămintele Lomza și Plock, și anume în localitățile Lomza, Kutno, Staw-k, Szczuczyn, Dobrzyn, Rypin, Mława, și Prasnysk. Totodată a fost dirigită o brigadă de artilerie spre Suwalki și Kalwarja; aceasta se află deja pe drum spre noul loc destinat.

Planuri de forturi dispărute.

Din cancelaria comandai artileriei de fortăreață din Przemysl au dispărut Vineri seara șase foi cu planuri destinate pentru conducătorii de construcții, anume planurile privitoare la trei forturi. Banuit de a fi comis acest furt este brutarul militar Wenzel Marek, care vorbește nemțesce și boemesce. În urma cercetărilor făcute imediat a doua și Sâmbătă, s'a constatat că Marek fugise. Fiind urmărit, s'a aflat că desertorul a fost vădit în haine civile în Jaroslau, și lângă Muidan a trecut granița rusescă și acum se află în Rusia, unde va vinde planurile. Un suboficer, Philippi, e arestat. Se dice că și alte persoane vor cădea jertfa acestui delict.

O conferință economică.

Societatea economică „Viitorul“ din Ploesci și a ținută Joi în săptămâna trecută adunarea sa generală de acest an.

D. Petrescu, funcționar la banca „Albina“, a ținut cu această ocaziune o interesantă conferință economică, arătându că sunt în practică mijlocele prin care se poate învâți cineva. Conferențiarul dice că prima condițiune pentru a ajunge la bună stare este cruțarea sau economisirea. Omul să stăruiască a nu face cheltuieli peste venitele sale. Nu ochii noștri proprii, ci ochii altora ne duc la ruină. Dacă totă lumea afară de mine ar fi orbă, n'ași mai întreba de haine nouă și mobile frumoase — așis Franklin, și Românul dice: Cine cheltuesc peste ceia ce câștigă n'are în casă mămăligă. — Să-și îngrijescă sănătatea. Un om sănătos, un cap limpede mai ușor poate câștiga de cât un om bolnăvicios sau cu capul amețit. — Să te aplici la ceea ce ai chemare. — Să nu faci datorii. „Decât 12 cămăși din bani străini mai bine una din banii mei“. Cine nu e dator e destul de bogat. Să fi perseverent în afacerile tale. Să nu girezi pe ușor pentru alții, căci te poți ruina. Nu te apuca de multe de o dată, căci nu isprăvesc nimic cum se cade. Lucrăză cu plan. Fă anunțuri, adevărat publicului ce-i poți oferi. Fii om cinstit, om de caracter.

Conferențiarul, precum ne spun foile locale, a fost aplaudat de numerosul public care a asistat la conferință.

Sciri polițienesci. Eri zilele de aci Neculae Sușu vră să treacă în România cu soția lui Dumitru Loga, cu care se pare că stă în relații intime. La scoterea certificatului de drum de pe soția lui Loga drept nevasta sa. Un organ polițienesc însă, cuvoșcându pe cei doi doritori de călătorie și probabil avându cunoștință despre planul lor, descoperi înșelătoria. Dumitru Loga se duse într-un suflet în biroulul oficiului de certificate, înhăță de aripi pe „porumbița“ sa și așa îi tăia pofta de a sbura peste munți. Fătă-frumosul Sușu însă își luă pedepșa meritată.

Furnisări. Camera comercială și industrială din Brașov face cunoscut, că preliminarile primei căi ferate ungare galițiane, ală fabricii r. ung de feră și oțel din Dios-Győr și ală fabricii de mașine a căilor lerate de stat r. ung. din Budapesta, asupra materialului necesar pe anul 1888 se pot vedea în biroulul camerei.

Ultime sciri.

Sofia 15 Octomvre — Deschiderea Adunării s'a făcut astăzi. Prințul a pronunțat un discurs, care dice între altele:

„Alesu în unanimitate de către națiunea bulgară prințul ală Bulgariei, am crezut de a mea sacră datorie d'a veni cu un minut mai curând în noua mea patriă ca să iau frânele guvernului.

„Iubirea și devotamentul ce mi atestă vitezul meu popor și brava mea armată imi dă forța și curajul necesar pentru a mă consacra cu totul mării opere naționale și pentru a lucra fără preget pentru propășirea, gloria și fericirea scumpei noastre patrii.“

Discursul prințului atinge în treacăt înțărirea simpatilor Sultanului și ală marilor puteri pentru Bulgaria.

Numere singuraticice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editor și redactor responsabil: Dr. Aurel Muresianu.

Ce veduse? Cine era acest om, în aparență fără suflare? Martorul, cărui mister înfiorător fusese el? În fine, se întinse pe patul său și ațipi.

Avu un somn agitat, și se deșteptă încă tot sub impresia sinistră a nopții.

Dorindu a afla despre ceea ce se petrecuse, se îmbracă și eși din odaia sa. Privi în dreapta și în stânga; ușa loanei era încă tot închisă; celelalte erau deschise.

René se cobori în sala de mâncare și acolo află pe doctorul și pe d-l de Fontailles îmbrăcați de vânătoare. Căci era ziua, și avea să se facă o gônă mare în pădure. Puțin după aceea sosese Maria și d-na de Brissac, îmbrăcate în cel mai frumos costum de vânătoare din câte a inventat Redfern.

Marchisul și cu oșpeții săi, abia se așezară la masă, când etă și loana intră, asemenea în costum de vânătoare. Ea e foarte palidă, și spune că suferă d'o migrenă (durere de cap) carea îi va trece, cum speră, îndată ce va eși la aer liber. Ea se ferește d'a căuta în fața lui René, carele, contra voinței sale își aținea ochii asupra ei; el observă mică emoțiune nervoasă, care agitau fața și mâinile fetei.

— Nicl vorbă, dice d-l de Fontailles, că noi ne simțim mai bine ca generațiunea actuală. Cum se poate, marchisule, ca un om de 30 ani, cum e și d-l căpitan de Roncy, să dormă până pe vremea asta?

E lucru rușinos!

René încă a observat absența oficerului. Și privirea lui se îndreptă spre loana, carea, încă și mai palidă, inzadar se încercă a gusta din cafeaua pe care abia o apropiă de buze, și o și puse erăși pe masă.

— Este adevărat, dice marchisul, eșind cu o pintire din obișnuita-i stare de visător, căpitanul a întârziat. Victore, adause el, adresându-se servitorului, mergi și spune d-lui de Roncy că dejunăm.

Servitorul ese.

— Dumneșeu meu, mica mea, îi dice loanei d-na de Brissac, ce suferințe amare ai! En în locul d tale, decât să mergi la vânătoare mai bucuros m'așu culca în pat.

— Nu, nu, plimbarea mă va recrea.

Însă René observă, că loana stringe din buze, ca omul care se prepară a încerca vr'o lovitură grăznică.

Ce era să se întâmple?

Dece minute trecu; servitorul se întorce avându fața cu totul înspăimântată.

— D-le marchis, borborosi el, e imposibil a trăzi pe căpitan . . .

— Cum, încă tot dorme?

— Eu . . . eu am încercat a-l rădica, d'el e de tot lepădat . . . mă tem să nu fiă mort!

Domna de Brissac și Maria scot țipete, loana aproape leșinată cade pe scaunul său . . .

Să vedem, să vedem, dice marchisul cu un aer înspăimântat, asta nu e glumă; astfel de lucruri nu le putem lua așa de ușor . . .

D'el doctorul s'a rădicit.

— Nu n'e permis să ne facem glumă din acesta, dice el cu un ton apăsător. Se poate ca căpitanul să fi leșinat, și, fără a perde un minut, eu mă voi sui în odaia lui.

Impins de un sentiment neexplicabil, René asemenea se rădica.

— Vreau să te înșoțesc, dice doctorului, imi voi da silința a'ți sta într'ajutor.

În acest moment privirea lui se întelnesce cu a loanei, carea îi adresă o mică amenințare.

Suindu-se pe trepte, doctorul începă a vorbi:

— D-ta scii, îi dice lui René, căpitanul m'a consultat de două sau trei ori în cauza morbului său de inimă, care e foarte învechit. În vr'o câte-va rânduri i-am quis: Feresce-te de emoționari, de mișcări violente, căci la din contră vei păți rău . . .

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena
din 27 Octomvre st. n. 1887

Table with 2 columns: Item name and price. Includes 'Renta de aur 5%', 'Renta de harti 5%', 'Imprumutul cailor ferate ungare', etc.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes 'Bonuri croato-slavone', 'Despagubire p. dijma de vinu ung.', 'Imprumutul cu premiu ung.', etc.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficiala dela 14 Octomvre st. v. 1887.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes 'Renta romana (5%)', 'Renta rom. amort. (5%)', 'Impr. oras. Buc. (20 fr.)', etc.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes 'Cump. vend.', 'Banca nationala a Romaniei 500 Lei', 'Ac. de asig. Dacia-Rom.', etc.

Cursulu pieței Braşov

din 28 Octomvre st. n. 1887.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes 'Bancnote romanesce', 'Argint romanesce', 'Napoleon-d'or', etc.

Şcolă privată comercială.

La 2 Novembre a. c. st. n. voru începe obicnutele mele prelegeri din

Comptabilitate simplă și dublă, matematică și corespondință.

Cursul durează 6 luni.

Prelegerile se voru serva în limba germană, însă la casă de trebuință cu esplicari suficiente în limba ungară și română. Orezle de studiu: Lună, Mercuri și Sâmbătă sêra dela 8 până la 9 ore în locuința mea Strada funarilor mediă sub Nr. 227.

Honorarul pe lună 5 fl.

Doritorii suntū invitați a se adresa în locuința subscri-sului în orele postmeridiane sêu în comptoarul D-lui Andreiu A. Popovici, Strada Scheilor Nr. 146 dela 8—12 ore în tôte zilele.

Iosifū Ratiu,

comptabilū.

1—3

TARIFA

anunțurilor și insertiunilor.

Anunțuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6. Pentru insertiuni și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Table with 2 columns: Repetition frequency and discount rate. Includes 'Pentru repetiri de 3—4 ori 10%', '5—8 15%', '9—11 20%', '12—15 30%', '16—20 40%', 'Dela 20 de repetiri în sus 50%'.

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se facū în-voiri și reduceri și peste cele însemnate mai susū.

Mersul trenurilor

Valabilū dela 1 Iunie st. n. 1886.

pe linia Predealū-Budapesta și pe linia Teiuşū-Aradū-Budapesta a calei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table with multiple columns and rows showing train schedules. Columns include route names (Predealū-Budapesta, Budapesta-Predealū, Teiuşū-Aradū-Budapesta, Budapesta-Aradū-Teiuşū) and train types (Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de omnibus). Rows list various stations and their corresponding train times.

Nota: Orezle de nopte suntū cele dintre liniile grōse.